

## KOSMISCHE REFLEXEN

28 september 1973

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. U denkt natuurlijk zelf na, want u behoort niet tot de mensen die een ander voor zich laten denken. Wij hebben vandaag een onderwerp dat wat meer actueel moet zijn. Ik wilde daarom spreken over iets, wat belangrijk is in deze tijd n.l.

## KOSMISCHE REFLEXEN

Wanneer ik zeg kosmische reflexen, zo zult u begrijpen dat het hier niet gaat om directe invloeden, maar om weerkaatsingen en reacties. Er zijn altijd wel directe kosmische invloeden, want er is heel veel in de kosmos dat ook voor de mens op aarde een rol speelt. Er zijn echter ook werkingen waarbij je niet van een directe invloed kunt spreken, maar eerder van een gevolg van een kosmische situatie. Daarbij vind je de directe inwerkingen in die gevolgen niet of slechts ten dele op: Een groot deel van de reactie is er een van de aarde zelf op die kosmische impulsen. Dat ik daarop juist in deze dagen de nadruk leg, is, meen ik wel te begrijpen, wanneer u beseft dat mijn onderwerp moet handelen over het heden en uw wereld. Voor een mens die in uw wereld leeft, is het bovendien van belang dat hij iets begrijpt van hetgeen er zich daar afspeelt, daar hij eerst dan wat gemakkelijker afstand kan nemen van bepaalde ontwikkelingen en zo zijn eigen geestelijk en ook stoffelijk leven wat eenvoudiger en gemakkelijker kan voeren.

Om duidelijk te zijn moet ik tot mijn spijt iets in de tijd teruggaan. U zult zich herinneren dat wij, ik meen in 1961, hebben gezegd dat enorme invloeden en sterke golven wit licht de aarde zouden gaan beroeren in 1962-1963, zodat 1963 daardoor enerzijds een gevaarlijk jaar was, maar aan de andere kant daarin geheel nieuwe tendensen en impulsen op aarde tot uiting zouden komen. Ik breng u dit in herinnering omdat u nu, deze periode overziende, met mij eens zult zijn dat inderdaad kort nadien heel veel is veranderd en gebeurt. Maar het is alles steeds nog in ontwikkeling geweest.

Wij zien een golf van je vrijmaken uit de massa. Wat weer vele nevenverschijnselen met zich bracht als bv. de eens aan de verandering van opvatting bij zeer vele mensen t.a.v. godsdiensten, denk aan de vergrootte aandacht die steeds meer mensen zijn gaan geven aan het occultisme. Al deze dingen komen uit genoemde invloed voort. Het was een witte kosmische invloed, wat betekent, dat zij een reinigende, maar gelijktijdig ook tegenstellingen openbarende inwerking was. Het is duidelijk dat fanatisme op vele gebieden eveneens hierdoor gestimuleerd zou worden, dat de mensen feller tegenover elkaar zouden komen te staan in vele opzichten. Ook daarvan hebben de afgelopen jaren u vele voorbeelden gegeven. Nu hebben wij te maken met deze reflexen van invloeden uit het verleden die zich niet alleen langere tijd manifesteren, maar in het heden tevens de basis vormen, waarop verdere kosmische tendensen in zullen gaan werken.

Nu stel ik: Een streven naar grotere en een toenemend verzet tegen een ondergaan in de massaliteit, in het begin een voorrecht de last van betrekkelijk kleine groepen voornamelijk jongere mensen hebben zich in meer algemene zin verspreid. In het begin is men duidelijk vooral ingegaan tegen de gevestigde orde. Nu echter blijkt dat ook die gevestigde orde mede is veranderd. Dit betekent dat velen die allereerst zichzelf geheel waar wilden maken en in mindere mate een behoren tot een groep belangrijk achtten, hun wijze van gedrag zullen gaan veranderen, zo goed als hun instelling en denkwijzen. Het eerste verzet was voornamelijk in zijn uitingen gericht tegen dat, wat men wel de burgermoraal noemt. Daarop volgde in steeds sterkere mate verzet tegen de organisatiedwang, die zo sterk op de voorgrond trad.

Hierop volgde een toenemend verzet tegen dogma's, vooral tegen de dogmatische verkondiging die in vele kerken en geloofsrichtingen nog steeds bestaat. Wij zijn met dit alles zover gevorderd, dat er algemeen een steeds sterkere belangstelling wakker wordt voor het occulte. Wat iets te betekenen heeft, n.l. dat de neiging tot zelfverwerkelijking in de achter ons liggende periode verschoven is van een voornamelijk naar buiten toe je als eenling tegenover anderen manifesteren, naar een in jezelf zoeken naar iets, waardoor je een persoonlijk bestaan met een geheel eigen betekenis vooral voor jezelf waar kunt maken.

Dit is een zeer belangrijk verschil: Zolang een mens bezig is alles naar buiten toe uit te drukken, zullen de innerlijke processen gemeenlijk tamelijk onberoerd daarbij blijven. Zeker, de drugs die in al deze revolutionaire ontwikkelingen een belangrijke rol hebben gespeeld, hebben slachtoffers gemaakt en daarnaast vele mensen een soort pseudobewustwording bezorgd, een reeks van belevingen, waarbij de afhankelijkheid van chemicaliën gelijktijdig een geheel onbeheerst blijven daarvan te weeg bracht.

Maar nu krijgen wij steeds meer met mensen te maken die zich afvragen, waarom zij veel drugs zouden gebruiken, waarom ook zij een exceptioneel gedrag op de voorgrond zouden schuiven. Zij redeneren: ik wil rustig mijzelf zijn, maar vooral in mijzelf steeds meer bewust worden van de gaven, van de krachten en mogelijkheden die ik bezit. Ik wil vanuit mijzelf duidelijk maken dat ik een inhoud bezit die belangrijker is dan alle uiterlijkheden. Men stelt: wanneer ik mij maar op mijn werkelijke persoonlijke inhouden kan baseren, sta ik sterk, dan kan de maatschappij mij niet veel meer aandoen, dan ben ik in staat die maatschappij zelfs te dulden en te aanvaarden. Ik krijg de werkelijk belangrijke punten in mijn bestaan a.h.w. door, ik krijg inspiratie, ik heb meer inzicht en kan mogelijk nog bepaalde gaven ontwikkelen ook.

Dit is dan de beginperiode. Nu echter komen wij te staan onder een reeks invloeden die wel sterk revolutionair kunnen werken, maar dan wel op een geheel andere wijze. Wij worden nu bv. geconfronteerd met zeer sterke invloeden, waarin de rechterlijke Saturnus het voor het zeggen heeft, maar gelijktijdig ook de toch wel demonisch aandoende ster Algol haar invloed kenbaar maakt. Deze beide invloeden staan voor kosmische tendensen, die als een soort straling optreden. Deze tendensen tezamen betekenen een sterk proces van afbreken en opbouwen.

Er zijn nog heel wat meer van die gegevens te noemen, maar ik wil het even hierbij laten om geen verwarringen te veroorzaken.

De mensen proberen occult te denken. Zij zijn bezig, maar alles is toch nog geleidelijk een proces van zoeken. Redelijke factoren en rationalisaties spelen nog steeds een grote rol. Nu komt echter deze nieuwe invloed en werkt in op de basis van een voorbereid occult gevoelig zijn, een verlangen naar mystieke ontwikkelingen, innerlijke belevingen en innerlijke krachten. Het is duidelijk dat je dan bepaalde dingen prijs zult moeten geven. Het is kennelijk niet meer voldoende, tezamen alleen maar gezellig te kletsen en te mediteren. Er moet iets bij komen. Ik vermoed dat met zeer sterke invloeden, reeds in het begin van het volgende jaar, voor vele mensen opeens een innerlijke verandering plaats zal vinden. Deze mensen worden geconfronteerd met zichzelf, maar gelijktijdig met de mogelijkheid hun leven te veranderen en hun innerlijke krachten te gaan gebruiken.

Het is natuurlijk krankzinnig om te zeggen dat een bepaald percentage van de wereldbevolking in het komende jaar telepathische gaven zal ontdekken. Maar het is toch wel zeker dat de telepathische gevoeligheid bij vele mensen in de afgelopen periode reeds sterk was toegenomen, ook al waren zij zich daarvan nog niet of slechts ten dele bewust. Een grote en sterke invloed kan nu betekenen dat deze mensen opeens meer bewust de gedachten van anderen aan gaan voelen. Maar als je dit kunt, zal er ook enige receptiviteit zijn t.a.v. een andere wereld.

Kijk nu eens, wat er in deze dagen aan de hand is. Overal horen wij van goeroes van yogi's, van scholen. De neiging tot geestelijke scholing komt naar voren op de meest technische, zowel als op de meest kolderieke wijze.

Er zijn heel wat predikingen die nieuwe mogelijkheden beloven, maar in al deze gevallen gaat het om resultaten die niet of niet geheel in het redelijke vlak liggen. Er ligt in vele gevallen zelfs de nadruk op contact met andere werelden en wezens en krachten die zich in het ik kunnen uitdrukken. Er is dus te rekenen met een veel grotere bereidheid van velen om dergelijke impulsen wanneer zij optreden, ook zonder meer te aanvaarden. Het verweer van de mens tegen dergelijke beïnvloedingen, dat vele jaren wel buitengewoon sterk is geweest, gaat verslappen. Daar staan natuurlijk andere ontwikkelingen tegenover. Juist omdat deze vernieuwing zich afspeelt in deze wereld van u zullen vele mensen hun eigen zekerheden in gevaar zien komen. Ik denk hierbij niet voornamelijk aan bezitszekerheden of politieke zekerheden, maar voornamelijk aan ideële zekerheden, geloofszekerheden e.d. Men heeft zich altijd voorgesteld: Later zal het zo zijn of: zo is het hiernamaals, of: zo en alleen zo spreekt God. Van dergelijk zaken kun je moeilijk afstand doen, dat is duidelijk, vooral wanneer je voor jezelf een bevoorrechte plaats meende gewonnen te hebben. Men zal het paranormale terzijde willen stellen en het occulte met alle middelen gaan bestrijden.

Er zijn reeds nu heel wat mensen die menen met de duivel te worstelen, terwijl zij in wezen alleen geconfronteerd worden met hun eigen telepathische ontvankelijkheid. Er zullen mensen zijn die menen overal rond zich de afgrond te zien gapen, terwijl zij niet in de gaten hebben dat dit veroorzaakt wordt door het feit dat zij naar de wereld op de oude wijze proberen te kijken, terwijl zij zelf geestelijk veranderd zijn en mogelijk zelfs iets hoger zijn gekomen. Deze mensen beseffen niet dat, alleen door niet meer te zien wat volgens oude en achterhaalde normen zou moeten gebeuren op aarde, maar aandacht te wijden aan hun eigen nieuw bestaan, zij een geheel nieuwe beleving van wereld, godsdienst en innerlijke waarden, zowel als van de mensheid zouden bereiken.

De gedachte van het oecumene heeft zich, indien u even nadenkt, zich ook in de periode die ik reeds noemde, steeds sterker op de voorgrond geschoven. Zeker door de officiële instanties zijn dergelijke zaken steeds weer afgezwakt en naar de achtergrond verwezen. Maar zie eens hoeveel mensen als christenen nu eerst aan de eenheid denken - om een voorbeeld te geven - en eerst daarna mogelijk enige aandacht geven aan verschillen in leer. Daar is veel veranderd. Wanneer wij terugkeren tot de essentie van een christendom, een boeddhisme, een hindoeleer, of wat dan ook, zo keren wij terug tot een waarheid. Een waarheid die kosmisch bestaat en die dus door alle impulsen die wij in onszelf ontvangen mede omlijnd en onderstreept zal worden. Zelfs de meest negatieve impuls bewijst nog steeds dat de positieve waarden eveneens bestaan.

Onduidelijk? Ik zal proberen het zuiverder te stellen in eenvoudiger woorden:

Wanneer er een duivel is, moet er ook een God zijn, wanneer er kwade geesten zijn, moeten er ook goede geesten kunnen bestaan. Ook dit zal volgens mij een grote invloed op vele mensen krijgen, wanneer wij wat verder in het volgende jaar komen. Want er zijn grote strijdtendensen in die periode en bij vele mensen zal sprake zijn van een ongewoon grote onbeheerstheid. U meent misschien dat dit nu ook al bestaat, zodat dat niets nieuws zou zijn. Maar het kan heus nog veel intenser veel erger optreden. Stel nu, dat de kosmische impulsen ertoe bijdragen dat ook innerlijke gevoeligheden toenemen, dan zou na ongeveer 4 maanden van het nieuwe jaar bij een groot aantal mensen reeds een voldoende gevoeligheid kunnen bestaan, wanneer de invloeden die deze onbeheerstheid e.d. bevorderen op de wereld werkzaam worden. Dit betekent niet dat dan ook alles opeens uiterlijk gaat veranderen, dat zal u wel duidelijk zijn. Maar er zullen bv. in die periode heel wat automobilisten door rood licht rijden, of grote risico's nemen, omdat zij geen zin hebben langer te wachten - om een voorbeeld te geven. Anderen letten eenvoudig niet op en vragen zich zelfs, wanneer hun lichaam reeds op het kerkhof ligt, nog af, of het licht groen of rood was.....

Deze tendens is onvermijdelijk. Maar het steeds groeiende aantal mensen dat in zichzelf zoekt naar occulte waarden en gaven, zal in deze periode vaak inspiratief geleid worden en zal zo in staat zijn deze inwerkingen op een veel positiever wijze te verwerken en vorm te geven. Het is geen kwestie van uitverkiezing in dergelijke gevallen van bovennatuurlijke bijstand, maar van een juister kunnen reageren.

Voorbeeld: Wanneer je niet kunt zwemmen, zul je misschien niet kunnen verhinderen dat je toch eens in dieper water terecht komt. Maar iemand aan de kant die dit ziet, kan je dan toeroepen: kalm blijven, ga op je rug liggen, beweeg je handen wat, dan kun je een hele tijd blijven drijven. Zo wordt een redding mogelijk, ook in gevallen waarin men zonder deze raad zonder meer ten gronde zou gaan. Innerlijk stemmen, inspiraties die mensen helpen zich uit penibele situaties toch te redden, zullen in die dagen naar ik meen een grote rol spelen. De mensen die dit beleven, zullen dan wel erkennen: ik onderga invloeden, in mij zijn opeens invloeden die het mij mogelijk maken mij zelf tegen alle verwachtingen in te handhaven. Ik moet mij daarvoor maar eens wat meer openstellen.

Zo zie ik een versterkte polarisatie op deze wereld. Een polarisatie waarbij aan de ene kant de mensen staan die ten koste van alles het oude willen behouden, maar aan de andere kant een bijna even grote groep mensen die door een geheel nieuw denken tot een geheel nieuwe besluitvormingsmogelijkheid komen. Mensen die leven door en vanuit contacten, die het verleden wel mede omvatten, maar evenzeer de kosmos, de geest. Zelfs communicatie met medemensen op een niet verbale basis zal een rol spelen.

Daar hebben wij dan een reflex van de kosmische invloed van rond 10 jaren geleden. Zonder die werking die nu jarenlang in deze maatschappij doorwerkte, zou het komende jaar mogelijk een heel erg gevaarlijk jaar worden. De mensen die absoluut denken, die alles in een enkele lijn willen zien, zullen niet veel kunnen bereiken. De mensen die proberen tradities te stellen boven feiten, zullen in grote moeilijkheden geraken. Maar er is een geestelijke achtergrond waardoor een geestelijke harmonie desondanks bewaard kan worden; een harmonie die kan worden uitgedrukt als een verhouding, waarin stoffelijke en geestelijke waarden elkaar ontmoeten. Mogelijk lijkt het wat vreemd om in verband met deze verhouding te spreken van de gulden snede, maar toch heeft ook deze daarmee iets te maken. Enerzijds hebben wij te maken met de kleine invloed van de materiële mogelijkheden en aan de andere kant, daar bovenuit tornende, en het gehele zijn nieuwe dimensies gevende geestelijke invloeden. Daartussen speelt zich dan bovendien nog een reeks van astrale verschijnselen af, die mogelijk niet zo erg opvallen, maar die toch wel van belang kunnen zijn.

Is dit tot hiertoe duidelijk?

Er zijn nog een paar zaken die wij moeten bezien: Het aantal gevreesde verschijnselen als ziekte, vergiftiging, verontreiniging van de natuur, het ontbreken van bepaalde mogelijkheden. De angsten in dit verband nemen in de huidige periode sterk toe. Deze angsten zijn in zich onredelijk, grotendeels niet op feiten, maar eerder op veronderstellingen en emoties gebaseerd. Zij zijn daarnaast een aantasting van iets, wat ik de menselijke vrijheid van beweging zou willen noemen. Je krijgt als mens het gevoel, dat je niets meer kunt. Om een eenvoudig voorbeeld te geven: Wie in 1950 last had van vlooiën, nam dat. Nu mag u dit niet meer doen, want het is gevaarlijk. Dat dit gevaar alleen geldt bij een massaal gebruik beseft men kennelijk onvoldoende. Ik zou u vele zaken op kunnen noemen waarin men nu meent: dit zou verboden moeten worden, dit is gevaarlijk, of: wij moeten daaraan iets doen. Deze angstverschijnselen hebben wel met de feiten te maken. Maar het wonderlijke daarbij is voor mij vooral, dat tot op heden men voortdurend bezig is de verschijnselen te bestrijden, terwijl men gelijktijdig de oorzaken eerder aanmoedigen. Onduidelijk. Ter bestrijding van cariës en parodontose wil men u bepaalde bijmengingen geven in het drinkwater. Dat is, zo beweert men, goed voor u, ofschoon er nevenwerkingen zullen bestaan. Een andere, voor eenieder betere oplossing zou natuurlijk zijn, dat men minder suiker zo laat omzetten, ook wanneer dit betekent dat een suikerindustrie daardoor wat minder winst zou maken enz.

Men spreekt over de noodzaak de mens steeds meer voor zichzelf te beschermen. Het zou natuurlijk beter zijn de mens te leren zichzelf te beschermen. Niet alleen dat dit veel goedkoper en meestal afdoende zou zijn, maar het zou bij de mens een juister bewustzijn, een beter begrip voor mogelijkheden en relaties tot stand brengen. Maar ja, wat zou dat kunnen betekenen voor de verzekeringsmaatschappijen. Die zouden dan een groot deel van hun mogelijkheden weg zien vallen, want dan zouden verplichte verzekeringen e.d. niet meer bestaan.

Daarom ziet men van een dergelijke benadering liever af. Maar de mogelijkheid de mens een groot deel van zijn verantwoordelijkheden zelf te laten dragen, zonder dat hij hierdoor noodzakelijkerwijze ten onder moet gaan, is er wel degelijk.

Angsten worden in deze dagen in wezen vaak kunstmatig gekweekt, zogenaamd om de mens te helpen en te beschermen. Maar wat men krachtens deze angsten de mensen dan wil laten doen is steeds weer gericht tegen symptomen, niet tegen oorzaken. Men begrijpt zelf soms niet hoe tegenstrijdig men is, zoals in het geval van landschapsbescherming. Men schijnt niet te beseffen dat je dit landschap niet kunt beschermen op afdoende wijze, wanneer je gelijktijdig blijft hameren op een voor allen steeds weer groeiende welvaart. Je moet altijd kiezen, ook al maakt men u dit niet altijd begrijpelijk. Ik dacht dat de oude invloeden hier bestaande tegenstellingen toch wel voor velen duidelijker hadden gemaakt, zodat de mensen niet alleen meer met een angst voor symptomen worden geconfronteerd, maar daarnaast ook een groei een begrip tonen voor de werkelijke oorzaken, waarmee die angst samenhangt.

De mensen beseffen, waar het werkelijke gevaar ligt. En dit gevaar ligt kennelijk voornamelijk bij de mens zelf die weigert zijn eigen gedragscode en daarmee dus ook zijn eigen maatschappij en sociale opzet te veranderen. Men gaat uit van bepaalde normen die niet geheel juist zijn volgens mij. Om een voorbeeld te geven: Elke mens heeft recht op arbeid. Mij lijkt dit een vergissing te zijn die alleen kan bestaan in een gemeenschap die productie het meest belangrijke in het leven acht. Ik zou zeggen: elke mens heeft recht op een mogelijkheid tot bestaan. Maar als hij niet wil werken en op een andere wijze wil bestaan is dat verder zijn zaak.

Een ander voorbeeld: Men weet dat in toenemende mate een gevaar voor overbevolking bestaat, zoverre deze althans niet reeds bestaat. Maar, zo redeneert men, wij moeten toch zorgen voor de kinderen. Daarom is kinderbijslag noodzakelijk en zijn bepaalde andere gunsten voor mensen met kinderen onontbeerlijk. Ik dacht dat die mensen, die kinderen niet van staatswege hadden gekregen, zodat dit hun eigen zaak en hun eigen verantwoordelijkheid was. Wanneer wij iets voor de kinderen willen doen, laten wij dat dan direct voor die kinderen doen en de ouders laten betalen, zoveel als zij kunnen. Dan kom je veel verder. Dergelijke denkbeelden beginnen overigens al door te dringen, al is men nog niet zo ver dat men daarop ook consequent durft reageren.

Er zijn trouwens zoveel mensen met kinderen, dat het politiek niet haalbaar schijnt te zijn iets aan kinderbijslag e.d. te doen. De meest reële benadering zou volgens mij echter als volgt gaan: Het eerste kind is noodzakelijk voor de in standhouding van het volk, de gemeenschap. Hiervoor willen wij de ouders eventueel nog wel een bijdrage geven. Het tweede kind is niet noodzakelijk, maar kan binnen de maatschappij wel worden opgenomen zonder meer. Dat kost je niets, daarvoor krijg je niets. Het derde kind betekent voor de gemeenschap een last extra voorzieningen onderwijs, werkgelegenheid enz. zodat dit belast wordt. De ouders betalen ervoor. U lacht, maar vergeet niet dat elke toename van het bevolkingsaantal voor de gemeenschap grote investeringen betekent. Allicht, dat degenen die deze noodzakelijk maken, daar iets extra aan bijdragen, meen ik.

Ik geef overigens juist deze voorbeelden omdat u anders zou menen dat in dit onderwerp alleen esoterische zaken een rol spelen en geheel zou vergeten dat aan het tot nu toe gestelde vele praktische consequenties, zoals een verandering van mentaliteit, handelwijzen e.d. verbonden zijn. Wij moeten dus de persoonlijke aansprakelijkheid volgens mij meer op de voorgrond schuiven en zo de angsten maken tot een besef van werkelijke mogelijkheden en onmogelijkheden.

Wanneer wij gezien de optredende invloeden leren bewuster en gevoeliger voor alle mogelijkheden en tekenen een eigen weg te zoeken door een bestaand systeem, dan zal dit systeem instabiel worden, wanneer een te groot aantal personen een mogelijkheid tot vrijer bewegen en leven langs deze weg bereiken. Een dergelijke instabiliteit zal ten koste van alles geredresseerd moeten worden, zelfs door degenen die het oude in feite ten koste van alles in stand willen houden. Want anders bereikt men geheel niets meer.

Uit dit ontstaan van een vrijer reageren en denken zal dus een aanpassing van de gehele maatschappij voortkomen, vooral ook omdat gevoeligheden, innerlijke krachten en gaven de mens de mogelijkheid en de macht geven anders te reageren op pressies, dan volgens de normen van de maatschappij eenieder moet, dient te doen. Wat ons brengt tot een reeks van maatschappelijke reformen, die op betrekkelijk korte termijn worden doorgevoerd. Deze reformen hebben maar één enkel punt tegen: Dat veel mensen wanneer zij ook geestelijk erg bewust zijn, toch nog steeds graag 10% per jaar meer aan salaris ontvangen. Je kunt het de mensen niet kwalijk nemen. Men heeft hen geleerd dat je dit vragen moet, dat je dit als je recht eisen moet en kunt. Mogelijk zien wijzen reeds in, dat dit niet juist is. Maar waar zou bv. een vakbond blijven, wanneer ze niet elk jaar voor zijn leden bepaalde voordelen zou weten te bereiken, loonsverhogingen zou weten af te dwingen en dergelijke? Er zijn dus heel wat redenen voor velen om ondanks een beter inzicht toch bezig te blijven met de oude tendens en de oude eisen.

Maar wanneer er nu een verzet ontstaat, dat ingaat tegen elk verschijnsel dat uit deze mentaliteit voortkomt, zo dit in strijd is met de behoefte van de mens om meer zelf te leven, zo zal dit toch niet meer van te lange duur kunnen zijn. Daarbij komt dat steeds meer mensen, dankzij gaven, tot inzichten komen, die mogelijk niet erg wetenschappelijk zijn, maar die uitgewerkt kunnen worden en dan zowel praktisch als logisch blijken te zijn. Er ontstaat dan een werkelijke omvorming die in een land als het uwe bv., een maatschappelijke verschuiving van 50% of meer in de richting van gezagsbeperking kan voeren. Er is een maatschappelijke verschuiving te verwachten, vooral aan de basis van de samenleving die tot op dit ogenblik zich richt op industrie, maximumproductie en geldhandel. Deze zal worden omgebogen in een verbruiks-industrie, die uitgaat van de vraag: wat is er nodig? Daarnaast valt een groot deel van de winsten weg en valt het rendement principe weg, vooral omdat steeds meer mensen die een hoog rendement nastreven, tegenover zich anderen zien die een veel lager rendement eisen en toch in staat zijn even goed en vlot aan bestaande behoeften te voldoen.

Ik voorzie een soort consequentie tussen idealisten en kapitalisten. Ik meen dat hiermee een basis te vinden is voor invloeden die rond '77 optreden, een bijzondere nadruk kan geven. In die periode verwachten wij een groot aantal zeer felle roodimpulsen van geestelijke aard. Dit betekent een activering van menselijke denken, maar vooral van het emotionele denken. Daarnaast verwachten wij in diezelfde tijd ook nog een vernieuwing van mystieke benaderingen door een geestelijke invloed, die men wel een geestelijke blauwtendens noemt, terwijl men bovendien geconfronteerd zal worden met een aantal vitaliteitstendensen van meer stoffelijke aard. Ik meen dat men in die periode met een grote fluctuatie van kosmisch goud of geel te maken zal krijgen.

Wat nu gebeurt, bouwt weer een basis op voor de invloeden die dan optreden. Ik meen dat in '77 dankzij alles wat eraan vooraf is gegaan, de mogelijkheid krijgt over te gaan naar iets wat ik een rationeel praktisch werken wil noemen. Dat betekent o.m. dat de theoretische wetenschap slagen krijgt te verduren, omdat de mens stelt: wanneer ik een vraag stel, dient die ook beantwoord te worden en wel door objectief onderzoek. In deze dagen is het maar al te vaak zo, dat de wetenschap eerst zelf de vragen stelt, waarop zij dan een antwoord zoekt. Heeft zij een antwoord gevonden, dan is zij verder niet meer bereid in te gaan op vragen die u in dit verband nog stelt, tenzij dezen in overeenstemming zijn met het antwoord dat men reeds gevonden heeft. Van de huidige wetenschapsmensen kan helaas gesteld worden dat zij alleen bereid zijn in te gaan te reageren op veronderstellingen of vragen, die passen binnen de antwoorden die men zelf reeds heeft gegeven.

Maar wanneer nu zoveel mensen komen die stellen dat het niet belangrijk is dat de juistheid van een bepaald antwoord onaangetast blijft, maar dat het belangrijk is een antwoord te vinden op elke vraag, zal ook de wetenschappelijke benadering, zoals deze nu bestaat, veranderen. Dan zegt men niet meer: iemand die geestelijk geneest is een kwakzalver, want geestelijk genezen is niet universitair, er is geen erkende bevoegdheid, geen kennis volgens onze normen, dus mag dit niet.

Men zal dan redeneren: geestelijk genezen heeft vaak een bepaalde inwerking op de patiënt. Hoe dit ontstaat, weet je mogelijk niet, maar je kunt in ieder geval nagaan welke inwerkingen tot stand komen, door wie en in welke gevallen. Al deze zaken bezien, gaat men na, welke wijze van inwerken gebruikt wordt en komt zo mogelijk niet tot een wetenschappelijke verklaring, maar wel tot een bewijs voor het bestaan van een aantal reacties die middels de psyche gaan en stoffelijke gevolgen hebben. Ik kan mij ook voorstellen dat men op een dergelijke wijze stelt dat de wiskunde, die nu gehanteerd wordt, alleen van kracht zal zijn voor het eigen bestaans-niveau en dus geen algemene kosmische waarde uitdrukt. De menselijke wiskunde is in wezen nog steeds gebaseerd op het werken in 3 dimensies plus 1 extra factor. Maar wanneer wij weten dat er reeds nu 4-dimensionale uitslagen bestaan van mathematische figuren, lijkt het mij niet onredelijk dat men de relaties daarin niet meer als menselijk logisch of zelfs wiskundig berekenbaar stelt, zodra het ruimtelijke werkingen betreft t.m. Komt men zover dat men begrijpt dat ook een mathematische stelling gebonden is aan haar uitdrukkingswaarde, dan zal men ook ontdekken dat een getal, een afmeting, een vlaks bepaling meerdere betekenissen kan hebben, waaronder ook op het gebied van energie. Kent men eenmaal de verschuifbaarheid van waarden, dan zal hieruit volgens mij een nieuwe vorm van cijfer denken ontstaan, die m.i. de richting uitgaat van de berekeningen van Einstein, die deze vernietigde en betrekking hadden op de relatie mens-kosmische krachten. Dat zal zeker zo een-twee-drie niet bereikt worden. Om aan dit alles vorm en inhoud te geven is een genie nodig en u weet, een genie is in uw wereld alleen een genie wanneer anderen van zijn genialiteit menen te kunnen profiteren. Is dit niet mogelijk, dan noemt men zo iemand een waanzinnige.

Ik voorzie dus een ontwikkeling van vele jaren, waarin men toch terugkeert tot een geheel andere benadering van getallen en verhoudingen, een tijd waarin men weer beseft dat een ruimtelijke structuur niet beperkt blijft tot zijn dimensionale betekenis, maar daarnaast bepaalde energetische inhouden kan representeren of zelfs een soort relatie met krachten in het al of een sfeer kan verstoffelijken, waardoor een dergelijke ruimte gaat fungeren als brandpunt, waarin krachten van een hogere orde zich kunnen ontladen en waarin de mens zelf deze krachten kan ondergaan en ontmoeten. Denk eens aan de oude kathedralen waaronder er meerdere zo zijn gebouwd, dat zij zelfs nu nog steeds een brandpunt vormen voor krachten van niet geheel stoffelijke aard. Chartres is hiervan een voorbeeld: door bouw plus stand van het schip ontstaat een reeks contacten van hoofdzakelijk astrale aard, terwijl verder een resonantie voor stoffelijke stralen uit de kosmos aanwezig is, mits deze behoren tot een goudtendens, dus levenskracht bevatten. In Avignon vinden wij een burcht die eveneens onder soortgelijke verhoudingen is gebouwd. Deze geeft in bepaalde delen voornamelijk negatieve resonanties, waarin de chaos, elkaar opheffende krachten in focus worden gebracht. Enerzijds is hierdoor een vinden van nieuwe denkbeelden en zelfs wereldomvattende begrippen mogelijk, maar aan de andere kant wordt het bestaande tenietgedaan en aangetast, waarbij de beschikbare krachten eerder voor destructie dan voor constructie geschikt zijn.

Ik geef u twee voorbeelden uit de velen die mogelijk zijn. Oude Egyptische tempels kenden soortgelijke structuur-eigenaardigheden met alle gevolgen daarvan. Hetzelfde geldt voor enkele piramiden, voor meerdere oude ziggoerats, een nog steeds bestaande offertempel in Mexico. Deze bouwwerken hebben allen gemeen dat zij door hun structuur en opstelling krachten die verder van buiten de aarde komen, in zich aantrekken, bevatten en werkzaam maken. Ik stel dat de mens voor dit alles voorlopig nog wel blind is, maar dat hij na betrekkelijk korte tijd, gezien alle reflexen uit de door mij genoemde periode en het heden, ertoe zal komen deze zaken te onderzoeken en beseffen. Het schijnt mij toe dat daarmee contacten met de kosmos en ook met in die kosmos levende meer stoffelijke wezens aanmerkelijk vereenvoudigd wordt. Alles zal gemakkelijker kunnen verlopen, nieuwe krachten worden gewekt. De mensen zullen gaan begrijpen dat de huidige wijze van denken en leven beter vervangen kan worden door een leef- en denkwijze, waarbij de mens wel de beschikking krijgt over veel meer energie in verschillende vormen, maar gelijktijdig zich daardoor sterker onafhankelijk leert maken van de materie. Ik voorzie een sterke vereenvoudiging van het stoffelijke bestaan van de mens, omdat de grotere invloeden vanuit de geest alle behoefte aan een complexere sociale structuur overbodig maken. Deze sterven daardoor af.

Ik heb getracht u een klein beeld te geven. Hoe beperkt ook, van hetgeen kosmische reflexen kunnen betekenen. De aarde verzamelt voortdurend invloeden uit de kosmos op en reflecteert deze naar de mensen. Ik kan bv. zeggen: mensen, houd er rekening mee dat binnenkort een roodtendens van lagere orde actief wordt op de wereld. Vele mensen zullen daardoor onzeker zijn, agressief reageren. Velen van u zullen daarnaast last kunnen krijgen van de ademwegen, terwijl ook vaatkrampen meer dan normaal voor zullen komen. Dat is een invloed die reeds werkt en over rond 7 dagen zeer sterk merkbaar is. Toch is haar invloed beperkt, zij is echter niet de enige invloed van deze aard die de aarde bereikt. Er zijn meerdere van dergelijke inwerkingen geweest en sommige van deze invloeden waren zo sterk, dat de mens erdoor beïnvloed werd. Maar ook de aarde heeft iets van deze inwerkingen geabsorbeerd.

Wij zitten nu met het volgende: dergelijke invloeden zullen weliswaar door de aarde worden opgenomen in de tijd dat zij zelf werkzaam zijn, maar nog veel later zal het door de aarde opgenomen deel worden uitgestraald naar de mensen. Om het eenvoudiger te maken: Denk even aan de verklaring die een psychometrist geeft, wanneer hij een voorwerp behandelt. Hij zegt: in dit voorwerp zit iets van de uitstraling van de persoon vast en die lees ik af. Je zou de aarde eigenlijk ook af moeten kunnen lezen, omdat het hier gaat om invloeden die grotendeels manifest worden op het gebied van levenskracht, mentaal gebied, terwijl slechts een enkele van die inwerkingen ook op geestelijk niveau kenbaar zal zijn. Sommige kosmische invloeden kunnen zeer sterk zijn wanneer zij de aarde bereiken. Maar zij blijven alleen, d.w.z. dat geen gelijksoortige werkingen kort daarop weer optreden. Vereenvoudigend kun je stellen: De aarde heeft dan wel een groot deel van deze kracht kunnen vasthouden, maar daarvan wordt steeds verbruikt.

Stel nu dat regelmatig kleinere roodinvloeden optreden die niet zeer sterk zijn, maar waarvan toch iets van de kracht aan de aarde wordt overgedragen. Dan is het effect als reflectie vanuit de aarde steeds groter, omdat de werkingen cumulatief in de aarde worden opgenomen. Elke maal wordt een reeds aanwezige rood-resonans dus door een volgende inwerking van gelijke aard versterkt. Dan is het duidelijk dat de sterke witte invloed in de reflectie langzaam maar zeker zal worden overstemd door het in wezen veel zwakkere roodeffect. Vanuit menselijk standpunt lijkt het dan of deze rood invloeden zeer veel sterker zijn geworden, zodat de mensen die daarmee harmonisch zijn, daaruit langere tijd veel meer kracht zullen kunnen putten en zo ook veel feller in de wereld zullen gaan reageren. Dit verschijnsel vormt volgens mij de verklaring voor vele inwerkingen die op aarde kenbaar zijn, zonder dat de krachten zelf kosmisch actief blijken te zijn. Bovendien maakt het duidelijk waarom je, bij alle uitgaan van tendensen, zoals die nu optreden, je af dient te vragen wat de potentiaal van de aarde op dat ogenblik is voor de kracht van de tendens.

Gelukkig speelt in dit alles de mensheid toch ook wel een rol. De mensheid zelf functioneert voor een groot aantal krachten als ontvanger. Vele mensen in verhouding in veel sterkere mate dan de aarde zelf. De mens trekt a.h.w. een groter deel van de krachten waarmee hij harmonisch is, tot zich, dan hem ruimtelijk toe zou komen. Die mens, in harmonie-zijnde met een kosmische werking, sterkt die kracht niet alleen in zichzelf, maar mede voor de omgeving, de aarde. Het is duidelijk dat de aarde daarbij onder omstandigheden veel meer van een bepaalde kracht op een bepaalde plaats zal kunnen absorberen, waardoor een grotere remanentie voor deze kracht ontstaat die nog ter plaatse actief kan zijn, wanneer zij overal elders reeds een te verwaarlozen grootheid is geworden.

Alles duidelijk? (ja) Behalve degene die nog worstelt met het begrip remanentie: dit is een achterblijven van iets, een vasthouden van iets door een bepaalde stof. Bv.: de remanentie van magnetisme in staal is veel groter dan die in weekijzer. Dit impliceert dat, zo een bepaalde vorm van geestelijke rijpheid in een bepaald gebied veel voorkomt, de wereld zelf daardoor op dit punt geconditioneerd is, zij zal meer krachten opnemen en bezitten van deze bepaalde geaardheid en zal deze op haar beurt dus ook weer aan de mensheid ter plaatse toe kunnen spelen. Hierdoor zou o.m. verklaard kunnen worden waarom bepaalde gebieden anders op kosmische werkingen reageren dan de rest van de wereld. Neem bv. Nederland. Dit is, ondanks alles, nog steeds veel rustiger dan de meeste andere landen.



Er zijn ook hier wel grote veranderingen aan de gang, er zijn ontwikkelingen maar de neiging tot staatsgrepen, geweld e.d. blijkt toch aanmerkelijk kleiner te zijn dan elders. Dat komt doordat in Nederland een aantal mensen voor bepaalde kosmische krachten receptief is, terwijl dit elders niet of in veel mindere mate het geval is. De zo in de aarde opgenomen krachten hebben daarom hier meer dan elders een stabiliserende invloed. Andere kosmische invloeden worden hierdoor vaak afgezwakt, zodat vaak - maar niet altijd - grotere redelijkheid op de voorgrond treedt. In uw land liggen de reacties en daarmee ook de ontwikkelingen iets anders dan in de rest van de wereld. Voor een Nederlander is dit vaak vervelend, omdat die gelooft dat alle mensen zoals hij zullen reageren, dezelfde energieën in zich gevoelen enz. Maar dat is lang niet altijd waar. Aan de andere kant vertonen de ontwikkelingen een mate van homogeniteit, die aanmerkelijk hoger ligt dan in de meeste andere landen.

U kunt zich nu hopelijk voorstellen dat er op de aarde plaatsen zijn - ik zeg opzettelijk niet landen - die feller dan anderen reageren bij het optreden van kosmische impulsen. Ik denk hierbij aan een soort zenuwstelsel: gewoon knijpen doet zeer, maar druk eens op een zenuwknoop. Dan ga je de lucht in... Dus nogmaals: een kracht, uitgeoefend op een zenuwknoop, kan een mens bewusteloos maken, terwijl dezelfde kracht, op een halve centimeter verder uitgeoefend, nog niet eens een blauwe plek veroorzaakt. Stel dat er op deze wereld vele plaatsen zijn die voor bepaalde invloeden bijzonder gevoelig zijn. Dan is het mogelijk dat een bepaalde kosmische kracht bv. een deel van de mensheid stimuleert of verlamt, terwijl een ander deel van de mensheid juist het tegenovergestelde ondergaat. Het is mogelijk dat daar, waar een positieve instelling overheerst, een kosmische kracht, een toenemen van levensenergie betekent terwijl een tiental kilometers verder de mensen meer negatief zijn ingesteld en juist een verval van krachten ervaren als gevolg van dezelfde inwerking.

Wij leven in een periode waarin vele sterke krachten actief waren en nog actief zullen zijn. De reeds opgetreden krachten hebben veel van hun energie middels harmonische mensen aan de wereld en zoals reflex aan de mensen overgedragen, terwijl gelijktijdig krachtige, maar anders geaarde impulsen uit de kosmos, verwacht kunnen worden. Wij zien dan een wereld die zonder dit zelf geheel te beseffen, een deel van haar waarden in zeer korte tijd verandert. De algemene periode waarin dit ook uiterlijk geheel tot uitdrukking komt, bedraagt rond 30 jaren. Men spreekt van een generatie per omwentelingsmogelijkheid. Voordien is er echter al heel veel gebeurd. En nu zijn wij in de tijd gekomen waarin nieuwe grote invloeden en veranderingen zich aankondigen.

Het lijkt mij onvermijdelijk dat in alle veranderingen die binnenkort gestimuleerd worden, de reflexen van in de aarde mede aanwezige krachten een grote rol zullen spelen. Wij zullen bv. een grote toename van tegenstellingen in vele landen constateren. Wij zullen grote en onverklaarbare verschillen zien ontstaan onder de mensen in zowel mentale vaardigheid als in geestelijke ontwikkeling. Vragen wij ons dan af wat er aan de hand is, zo lijkt het mij niet juist terug te grijpen naar het beeld van een God, die belonend dan wel straffend de hand naar je uitsteekt. Zoals het mij niet juist lijkt te stellen dat de mensen eenvoudig gek schijnen te worden. Men zou eerder zich dienen te herinneren, dat innerlijke harmonieën in deze en komende tijd sterk bepalend zullen zijn voor alle stoffelijke mogelijkheden.

Daar de mogelijkheden voor de mensen gemeenlijk, mede gezien de reflexen van krachten uit een nabij verleden, goed liggen voor een ontwaken tot geestelijk besef en geestelijke gaven, zal men de uiterlijkheden minder zwaar tellen en beseffen dat verandering van geestelijke inhoud en gave een verandering van stoffelijke habitus onvermijdelijk maakt. De wereld verandert. Veel van de uiterlijkheden van de laatste periode veranderen ook: zij treden niet meer zo op de voorgrond en krijgen niet zoveel nadruk meer. Andere zaken die wel op de voorgrond komen, lokken veel strijd uit en een enorm verzet. Indien u zich dan afvraagt waarom dit alles mogelijk is, zal al wat ik onder de titel "Kosmische Reflexen" u heb voorgelegd, u helpen meer te begrijpen. Dan zult u mogelijk ook de conclusie trekken: Door mijn eigen instelling zojuist mogelijk te maken, zal ik in mijzelf juist die krachten, die inspiratie en ontwikkeling ontvangen en doormaken, die nodig is om als harmonisch mens en bewuste geest te leven in een tijd die schijnbaar vol verwarring is.

Hebt u kommentaar?

Vraag: U sprak van Algol. Men zegt wel, dat dit een ster is van negatieve materie.

Antwoord: Men zegt: antimaterie. Maar men kent deze ster een negatieve werking toe en stelt dat zij geweld bevordert. Overigens dient u zich te realiseren dat deze ster als een soort symbool voor bepaalde krachten wordt gehanteerd. Het gaat dus niet om de uitstraling van deze ster alleen.

In de astrologie gaat het vooral wanneer het vaste sterren betreft, eerder om grotere invloeden en werkingen die vanuit een bepaalde richting op de aarde schijnen in te werken. De ster is dan eerder een oriëntatiemiddel. Gaat men uit van de oppositie met Algol, dan zegt men: deze ster is rood en gewelddadig, de afstand is zo groot, de planeet waarmee de oppositie wordt gemaakt is rechterlijk, dus moeten wij een streven naar recht met geweld verwachten, dat niet bepaald gunstig voor allen verloopt.

Ten laatste: U zegt de uitstraling is negatief. Er bestaat geen enkele uitstraling die werkelijk negatief is. Elke uitstraling is positief, wanneer zij binnen een juiste harmonie actief wordt. Niet de straling maar de omstandigheden waaronder zij tot uiting komt, bepalen het voor een bepaalde groep al dan niet positief zijn van de werking. Om het eenvoudiger te stellen: Wanneer de mens in zich waarlijk de liefde Gods draagt, zal zelfs de duivel niet anders kunnen handelen dan een engel. Zijn enige andere mogelijkheid is zich terugtrekken en de mens alleen laten.

Vraag: Waarom is Nederland beter dan andere landen? Er zijn ook elders toch groepen zeer actief geworden?

Antwoord: Het laatste is inderdaad waar. Maar in vele andere landen is er sprake van een geheel of ten dele sterk verwerpen van de wereld, iets wat in uw land in verhouding veel minder sterk tot uiting komt. Daarbij komt, dat vele van de door u bedoelde groepen beheerst worden door een negatieve, soms zelfs destructieve instelling. Zij zijn vooral ergens tegen. In uw land zijn er veel groepen die deze instelling hebben verlaten en nu voornamelijk voor iets werken. Het is bv. beter te werken voor de derde wereld dan te strijden tegen kapitalisme, communisme, kolonialisme e.d. Dergelijke tendensen bepalen het verschil in mogelijkheden voor uw land volgens mij. Er blijkt bij u in mindere mate behoefte te zijn aan het stichten van een eigen groep of desnoods eigen kerk tegenover al het bestaande, er is eerder een neiging om in een soort symbiose met alle andere positieve invloeden samen te gaan en daardoor een maximum aan bereiken mogelijk te maken. In West- Europa kan men wel stellen, dat uw land één van de belangrijkste harmonische groepen bevat. Zweden heeft soortgelijke mogelijkheden gehad, maar is door een te sterk materialistische instelling niet in staat geweest een voldoende resonantie te bereiken met de witte invloed uit 1963. Het heeft daardoor een deel van zijn samenhang en ook van zijn weerstandskracht tegen disharmonieën verloren.

Vraag: Hebben de brandpunten die door de W.B. worden gevormd, alleen individuele betekenis en niet te maken met deze reflex-werkingen?

Antwoord: Zover het een bereiken van harmonieën betreft kan dit van belang zijn. Maar indien u hen vergelijkt met de kosmische invloeden. Een kosmische invloed is een storm, zij bestrijkt het geheel. Een samenpersen van de wind door bv. wanden, doet de kracht sterker voelen, maar zij blijft overal evenzeer aanwezig. Een brandpunt van de Witte Broederschap is - in vergelijking een plaats waar enkele of desnoods duizend mensen met ventilatoren lucht heen blazen. De windsterkte op een bepaalde plaats kan dan desnoods gelijk zijn, maar de storm omvat een totaliteit, een brandpunt is in dit verband een plaatselijk verschijnsel, waarbij de intensiteit bovendien geheel bepaald wordt door het aantal en het vermogen van degenen die inwerken.

Vraag: Kunt u, gezien uw waarnemingen op aarde, voorzien wat we krijgen?

Antwoord: Je kunt dan wel het spoor van grootste waarschijnlijkheid overzien. Wanneer je een vaste reeks van mogelijkheden na wilt gaan, dien je je buiten de tijd te plaatsen. Maar dan krijg je een aantal vaste mogelijkheden die onderling verschillen en waarbij de keuze dan toch weer door preferentie wordt bepaald.

De preferentie komt dan voort uit je eigen beoordeling van de wereld waarvan je de bestemming en de ontwikkeling wilt zien. Laat ons zo zeggen: u beweegt zich in de richting van verschillende vaststaande mogelijkheden die in zich dus gefixeerd zijn. Maar u hebt de kans om door een afbuigende lijn van werken en denken meerdere mogelijkheden voor uzelf te concretiseren buiten de nu als meest waarschijnlijke geldende.

Vraag: Wat waren het voor lui die een bouw als de kathedraal van Chartres gearrangeerd hebben?

Antwoord: Mensen die nog niet dachten dat het opbergen van zoveel mogelijk mensen in zo weinig mogelijk ruimte het meest belangrijk is, maar die de oude klassieke gegevens en regels van de bouwkunst nog kenden - en mogelijk zelfs de mystieke en esoterische zin daarvan nog begrepen. Van enkele bouwmeesters weten wij zeker dat zij deze innerlijke kennis nog bezaten, maar zover ik weet is deze kennis rond 1700 grotendeels verloren gegaan.

Vraag: Indien mensen of een ander ras evolueren, zijn het dan ook kosmische tendensen die dit bewerkstellingen?

Antwoord: De ontwikkeling en onderlinge relatie van de verschillende rassen staat tot op zekere hoogte in verband met de resonantie die door de ras-eigenschappen voor kosmische invloeden mogelijk is. Dit impliceert ook dat de aarde op een bepaald ogenblik voor het ene ras een gunstiger remanentie heeft dan voor andere rassen, ofwel dat de plaatsen waar een ras leefde, gunstig zijn of opeens ongunstig worden. Vroeger wist men dit alles beter en dergelijke veranderingen, en in remantie, en in reflex, zijn volgens mij medeverantwoordelijk voor de gevoelens en handelwijzen die bij volkeren in een soort volksverhuizing plachten te ontaarden.

Ik ben echter al lange tijd aan het woord, daarom zou het mij te ver voeren op dit alles vollediger in te gaan.

Ik hoop dat u met dit alles genoeg zult nemen. Ik heb getracht u een beeld voor te toveren. Op het eerste gezicht lijkt het alles nogal ingewikkeld. Maar herleid je het geheel tot zijn essentie met weglating van de voorbeelden, die ik nodig meende te hebben om u alles te doen begrijpen, dan is het toch betrekkelijk eenvoudig en komt het hierop neer:

Kosmische invloeden bereiken de aarde. Wanneer zij sterk genoeg zijn blijft een deel van die invloed langere tijd in de aarde aanwezig en zal het leven op die aarde zo beïnvloeden. Het leven op de aarde dat harmonisch is met een inkomende kracht, is in staat grotere delen van die kracht naar zich toe te trekken, maar zal dezen daarna mede naar de aarde projecteren en wel op de plaats waar het zich bevindt. Hierdoor ontstaat vaak een ongelijkmatige verdeling van deze krachten en daarmee een sterk verschil in remanente kracht in verschillende delen van de wereld. Dit beïnvloedt de ontwikkelingen van de mensen, vooral wanneer hun eigen harmonie in voldoende overeenstemming is met de extra energie van kosmische origine, die de aarde ter plaatse bezit.

Uit dit geheel ontstaat een reactie op kosmische inwerkingen en kracht, zowel als op geestelijke inwerkingen. Zo zijn bepaalde geestelijke ontwikkelingen en bewustwordingen te voorzien op een bepaalde plaats, terwijl bij een voldoende kennis van aanwezige en inkomende krachten het ook mogelijk is redelijk juiste conclusies te trekken t.a.v. een komend stoffelijk gebeuren.

Indien ik u dit alles enigszins duidelijk en aanvaardbaar heb kunnen maken, ben ik geheel tevreden. Hopelijk bent ook u tevreden met dit betoog.

Ik wens u verder een prettige avond toe.

WEET WAT JE ZEGT

Goedenavond, vrienden.

Het wordt een kort tweede gedeelte. Ik zou daarom voor heden eens uit willen gaan van de kreet: Weet wat je zegt!

Heel veel mensen denken dat zij iets zeggen, terwijl zij in feite heel iets anders beweren. Kortgeleden was er zelfs iemand die tijdens een vergadering vroeg, of men het er mee eens was dat regeerders werden gebruikt, waarin te veel Ureum voorkwam. De man had het eigenlijk over atoomreactoren en wilde weten of volgens ons het uranium daarin gevaarlijk kon zijn. Enkele dagen geleden had trouwens iemand het over de militaire jumbo in Chili. En zo groot komt deze Junta mij nu ook weer niet voor. Er zijn dus ongetwijfeld heel wat gelegenheden waarbij je er goed aan doet even na te gaan wat je wilt zeggen en hoe het uit te drukken.

Ook in geestelijk opzicht geldt deze regel: weet wat je zegt. Wanneer u tegen de geest zegt - en zoiets komt wel eens voor - Ik zit verkeerd, help mij om mijn houding te veranderen, dan is bij deze formulering de kans even groot dat opeens een poot van uw stoel breekt als de kans dat u dankzij geestelijke hulp gemakkelijker overeind kunt komen.

Er zijn mensen die ons de wens zenden gelukkig te mogen zijn, maar ondanks het dringende van hun bede stipuleren zij niet hoe, waar of met wie. Het resultaat is vaak dat zij vele mogelijkheden krijgen en toch niet weten welke te nemen, omdat hetgeen zij voor zich - mogelijk verkeerdelijk - als geluk beschouwen, daar niet bij is. Het is altijd een kwestie van precies weten wat je zegt en precies weten wat je wilt. Neem daar desnoods je tijd dan maar voor.

Er zijn mensen die mediteren en daarbij zelfs de geest om hulp vragen. Ik heb kortgeleden een dergelijk geval gehad, al weet ik niet goed, waarom men ons in dergelijke gevallen zou aanroepen. Mogelijk meent men dat wij thuis behoren in de hagiografie en op de heiligenkalender. Maar dat is zeker niet zo. Mijzelf kennende kan ik iets dergelijks absoluut ontkennen. Ondanks enige schijnheiligheid, die mij toen onvermijdelijk leek, durf ik mijzelf geen heilige te noemen. Ik leef alleen maar in het licht en dat is voor mij voorlopig meer dan genoeg.

Deze mens vroeg dus om bijstand en begon te mediteren. Waarover? Hij wilde mediteren over de goddelijke liefde. Maar na een driemaal herhalen van goddelijke liefde, zeer nadenkend, verving hij liefde door Loesje. Waarschijnlijk een verspreking. Waar het hart vol van was, liep de geest zozeer over, dat het zelfs de spuigaten uit liep. Hoe moet je zo iemand helpen? Je bent geroepen, je wilt het proberen. Ik dacht dus: laat mij eens zien of ik de beeldende voorstelling in deze mens wat kan stabiliseren, zodat zijn concentratie juister en groter wordt. Er ontstond een beeld, maar niet zoals ik mij dit had voorgesteld. Loesje bleef en de voorstelling behoort mogelijk tot hetgeen nu mag, maar was in mijn tijd nog porno. Daarop heb ik de man de raad gegeven de meditatie af te breken. Ik bereikte hem wel, maar hij was daartoe niet geneigd. Hij bevond zich kennelijk in een toestand van verrukking, die overigens allesbehalve goddelijk was.

Wanneer je wilt mediteren, mij best. Indien u onze hulp daarbij wilt gebruiken, mij best. Maar kies dan a.u.b. geen mooi onderwerp. Begin over iets waar je werkelijk mee inzit iets waar je werkelijk voor voelt of iets, wat werkelijk nu belangrijk voor je is.

Er was eens iemand, een chinees - en mogelijk voor zijn tijd zelfs een rare chinees - die tegen zijn leerlingen zei: Het is beter te mediteren over de weg van een mier die je zien kunt dan over een zon, waarin je niet durft schouwen.

Waarmee ik -naar ik meen- reeds de begrippen: "weet wat je zegt", zowel als "weet wat je doet", getekend hebt. Wanneer je alle deftige woorden niet kent. Gebruik dan maar gewone. Ik zou dit overigens ook vele officiële personen willen aanbevelen.

Wanneer je geestelijk werken wilt, zoek dan geen hoogdravende betitelingen benamingen, maar zeg eenvoudig wat je wilt, wat je bent, wat je doet en wel zo, dat je er zeker van bent dat het van jou uit zo eenvoudig en juist mogelijk hebt gezegd.

Wat dit betreft, heb ik hier nog een voorbeeld voor u, dat hopelijk voldoende afschrikwekkend werkt. Dit gegeven heb ik overigens niet zelf waargenomen, daar ik geen bladen meer lees. Ik kreeg de gegevens van een collega die zich vaak met de gedachten van lezers bezighoudt.

In een provinciaal blad trof deze de volgende advertentie aan "helderziende psychometrist werkt perpendiculair en geeft alle gegevens, ook astrologisch en op foto..."

Helderziendheid kan misschien psychometrie omvatten, maar ik heb nog nooit van iemand gehoord die dit perpendiculair was of deed. Ook begrijp ik niet goed waarom hij zijn uitkomsten in astrologie schrijft, dan wel op foto's zet. Volgens mij kan hij beter duidelijk zeggen wat hij ziet. Hier is iemand bezig geweest die beter had kunnen zeggen: helderziende biedt raad aan voor allen die hem willen raadplegen. Dat was voldoende geweest en zou voorkomen hebben dat hij voor pendelen perpendiculair schreef. Maar ja, mogelijk dacht de man: Wanneer zelfs zeepoeders en snoepgoed allerhande buitenissige namen en eigenschappen hebben, kan ik als helderziende niet zonder.

De wijze waarop een mens zichzelf omschrijft, is vaak ook te ingewikkeld. Ik heb een mens gekend die zeer bewust was. Toen hij zichzelf moest omschrijven, deed hij dit zeer kort: Ik, zo sprak hij, ik ben een zak. Hij voegde daar nog een nadere definitie bij, maar die laat ik beleefdheidshalve achterwege. De man wist het. Een minder bewuste heb ik zichzelf eens horen omschrijven als een zeer deftig en deugdzaam mens. Zijn deftigheid deugde echter niet en zijn deugdzaamheid was alleen een openbare kwestie. Deze mens had kennelijk een verkeerd beeld van zijn eigen persoonlijkheid. Wie enig bewustzijn wenst, zal ook hier zeer kort en duidelijk moeten zijn. Zeg maar rustig eerlijk tegen jezelf, wat je bent. Uiteindelijk weten wij allen wel dat wij ergens op een bepaald punt niet deugen. Daar behoeven wij ook niet zo op neer te zien, want iemand die volmaakt is, is geen mens meer en zal ook geen geest zijn in een van de sferen, waarin ik mij tot nu toe nog geregeld laat zien. Kortom: laten wij vooral tegenover onszelf toegeven waar er zo hier en daar bij ons een schroefje los zit. Dan kunnen wij dit mogelijk nog eens vastdraaien ook.....

Op het ogenblik dat wij pretenderen iets te zijn, waarvan wij weten dit niet werkelijk te zijn, wanneer wij eisen stellen op grond van pretenties, die wij niet waar kunnen maken, moeten wij eens vastlopen. Dan maken wij, en nu op een veel kwetsbaarder terrein, dezelfde fout als mensen die geleerde woorden willen gebruiken. Zoals de man bv. die last had van zijn teen en tegen anderen beweerde dat hij daarvoor een psychiatrisch onderzoek van een penoloog had gehad. De man was in feite door een gewone dokter onderzocht en werd behandeld door een pedicure, die hij echter meende als teno of penoloog aan te moeten spreken. De man bracht dus een totaal verkeerd beeld van zijn geestelijke vermogens naar voren, alleen omdat hij belangrijk wilde schijnen. Degenen die hem kenden, lachten natuurlijk, ofschoon beleefdelijk eerst toen hij weer weg was. Voor de man was het grote probleem daarbij, dat hij op de duur zelf niet meer besepte waaraan hij leed: ingegroeide nagels plus eksterogen. Hij dacht dat hij een zeer vreemd psychisch euvel had, dat op zijn tenen uitwerkte. En dat, terwijl goed schoeisel hem een betere oplossing had kunnen bieden dan alle kwakzalvers, die hij raadpleegde.

Ook wij bezien soms de zaken heel verkeerd. Wij willen alles zo hoog, zo mooi en zo hoogdravend. Vele mensen zijn voortdurend bezig de wereld te verbeteren. Het leven is heilig, zo roepen zij uit en slaan weer een lastige vlieg dood. Of zij trappen vol ijver een muis dood omdat deze hun voorraad pamfletten dreigt aan te vreten. Ergens is dit zelfbedrog. Je moet weten, wat je doet, weten, wat je wilt en weten, wat je zeggen wilt. En als je de mensen iets zeggen wilt, doe het vooral zo eenvoudig mogelijk. Ik weet wel, dat wij evenzeer falen op dit gebied als u. Wij hebben allen onze eigenaardigheden op dat terrein. Maar laten wij ons daarin dan tenminste beperken en onszelf niet aanpraten dat wij dezen niet hebben, maar alleen extra verstandig ons uiten.

Is er misschien iemand onder u die nu de behoefte voelt om even duidelijk te zijn?

Reactie: Wij hebben eerder de behoefte duidelijk te horen.

Antwoord: Ik kan wel wat harder spreken wanneer u dat wilt. Ik dacht n.l. dat ik bepaalde dingen heel duidelijk had gezegd. In ieder geval constateer ik dat u voorlopig de behoefte hier iets duidelijk te zeggen, kunt bedwingen. Laat mij dan dit onderwerpje afronden.

Weet wat je zegt, betekent ook: weet wat je tot uitdrukking brengt. Er zijn heel veel dingen die je zomaar zegt of doet, terwijl je het in feite geheel anders bedoelt. Het is beter iets minder te doen, maar dan wel wat je wilt en zelf juist acht. Het is beter de wereld wat meer met rust te laten en er eerst eens voor te zorgen dat je precies weet, wat je in die wereld nu eigenlijk verlangt en wat je daaraan zelf kunt doen.

Het is belangrijk dat je door alle ingewikkelde beschouwingen en leringen heen de eenvoud vindt van begrip. Wanneer u uit een gehele lezing vol ingewikkelde woorden een waarheid kunt halen, die voor u duidelijk en juist te formuleren is, zo hebt u meer bereikt dan iemand die de gehele lezing begrijpt, maar er niet toe komt de waarde daarvan voor hemzelf voor zich duidelijk uit te drukken.

Wij allen hebben mogelijkheden te over. Wij hebben meestal veel meer capaciteiten dan wij vermoeden. Maar alles wat mogelijk is en zou kunnen zijn, zegt niets. Wat wij zijn, wat wij doen, wat wij willen, en wat nu mogelijk is, is het werkelijk belangrijke. En wanneer wij dit geestelijk toepassen, lijkt het mogelijk of wij maar traag voorwaarts gaan. Maar elke schrede die wij zetten, is dan een bereiking op een weg die wij zelf willen gaan en waarvan wij ons bewust zijn. Dan bereiken wij iets. Willen wij met een hinkstapsprong door de mogelijkheden heen razen om vooral snel bewust te zijn, dan is de kans groot dat onze sprong niet geldig is. En dan staan wij weer aan het begin.

Daarom: Langzaam maar bewust streven, duidelijk voor jezelf en anderen zeggen wat je meent en uitgaan van het heden. Dat is de beste weg.

Goedenavond.

d.d. 21 september 1973